

fuldkommen fri Huand og maa kunne stille sine Betingelser, saaledes som den finder det tjenligt for sig selv, og som den maa erkjende dem for antagelige for det sjællandske Jernbaneselskab. — Ved Siden heraf er der imidlertid en anden Betragtning, som jeg ikke ganske kan tilbageholde, og det er det Forhold, hvori Staten i det Hele taget stiller sig til det sjællandske Jernbaneselskab, og hvori Regjeringen tillader, at dette Selskab stiller sig til den. Der er vistnok ikke Mange, som ikke med en vis Uvillie have seet det sjællandske Jernbaneselskab sætte igjennem ligeoverfor Regjeringen, at det kunde faae Tilladelse til at sætte sine Priser høiere for de Reisende, der skulle fortsætte deres Reiser paa Statsbanerne end for andre Reisende, der skulle benytte private Befordringsmidler. Ligeledes er det vistnok heller ikke i sin Orden, at det sjællandske Jernbaneselskab har kunnet og endnu kan føre sin Modstand igjennem mod saadanne Forandringer i sin Fariplan, der turde være af stor Bigtighed for vort Postvæsen og tillige ogsaa af Bigtighed for Forbindelsen med Statsbanerne. Jeg kan ikke see rettere, end at vor Regjering har vist en vis Svagthed i denne Henseende overfor det sjællandske Jernbaneselskab, og det er mig bekendt, at, da den nuværende Concession eller ialfald Concessionen af 1867 var paa Tale, blev der fra Regjeringens Side stillet Fordringer til det sjællandske Jernbaneselskab, som gik i Retning af en Forandring af Fariplanen og Begunstigelse med Hensyn til Natteg og deslige, men at Regjeringen opgav disse Fordringer ligeoverfor Selskabets Modstand. Nu var den Indrømmelse, som dengang blev givet det sjællandske Jernbaneselskab, ikke saa stor, at man egentlig kunde vente, at det skulde bringe synderlige Offre derfor, og det ansaaes af Selskabet selv for meget tvivlsomt, om det burde paatage sig den sydjællandske Bane i Forbindelse med Falsterbanen; men hvad er det, hvorom her er Tale? Her er Tale om at tillade det sjællandske Jernbaneselskab at slippe for Falsterbanen, en Bane, som det er overbevist om vil bringe det Tab og medføre Offre i enhver Henseende, og som ikke engang vil kunne dække sin Drift. For at slippe for en Bane af denne Natur vil

det sjællandske Jernbaneselskab ganske vist være tilbøieligt til at bringe større Offre, end det var i 1867, og aldeles vaabenløs er vor Regjering heller ikke ligeoverfor dette Selskab, om det end ved Concessionen har faaet en meget fri og selvstændig Stilling. Vor Regjering har det jo i sin Magt at foreskrive, at Selskabets Reservecapital ikke maa anvendes i saa stort Omfang, som Bestyrelsen ofte finder det hensigtsmæssigt. Regjeringen har ogsaa ligeoverfor det sjællandske Jernbaneselskab en anden Rettighed, som det maaskee ikke engang er fornødent at bringe i Anvendelse, idet en Trusel vistnok i flere Tilfælde vilde være tilstrækkelig til at opnaae det tilsigtede Niemed, nemlig den Ret, Indenrigsministeren har til at stadfæste Valget af en administrerende Directeur, hvilket skal finde Sted hvert 3die Aar. Jeg troer, at det vilde være hensigtsmæssigt, om Regjeringen benyttede disse og de andre Midler, den har, til at sætte sin Villie igjennem overfor det sjællandske Jernbaneselskab med mindre Hensynsfuldhed, end det hidtil har været Tilfældet, og navnlig om den ved Anvendelsen af disse Midler støttede sine Fordringer ligeoverfor Selskabet i de Reininger, jeg her har anført. — Jeg maa iøvrigt tilføie, at, dersom Forandringer af denne Natur blev foretagne i den paagjældende Jernbanelov, saa vilde det vistnok være fornødent tillige at forlænge Tidsfristen for Falsterbanens Anlæg ligeledes indtil 1ste Januar 1874, da de Forhandlinger, som maae gaae forud for Falsterbanens Anlæg, neppe kunne være tilendebragte saa hurtig, at Falsterbanen paa den ene eller den anden Maade kunde være bygget inden 1ste Januar 1873. Det er disse Hensillinger, jeg i Anledning af nærværende Lov tillader mig at gjøre til den høitagede Indenrigsminister ligesom ogsaa til det høie Thing,

Bale: Siden vi sidst i dette Thing have behandlet Jernbanespørgsmaalet, er det rykket frem i en heelt forandret Skikkelse; det

Nettelse.

Sp. 3662, Lin. 17—18 f. n.: „constitutionel“, læs: „uconstitutionel“.